

SUPREME COURT OF KOSOVO  
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS  
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL  
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së  
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-152/13

Priština, 12. mart 2014. godine

U postupku:

J s p  
P

*Žalilac*

protiv

G DJ  
L S  
P

*Podnositelj zahteva/Tuženik*

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Esma Erterzi, EULEX predsedavajući sudija, EULEX sudija Willem Brouwer i sudija Sylejman Nuredini, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/C/139/2011 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA10234), od dana 07. decembra 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 12. marta 2014. godine, donosi sledeće:

## PRESUDA

**Odbacuje se kao neprihvatljiva žalba J s p na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/C/139/2011 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA10234), od dana 07. decembra 2011. godine.**

**Proceduralni i činjenični siže:**

1. Dana 20. oktobra 2006. godine, G Đ je podnela imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu, kojim je potraživala potvrđivanje imovinskog prava nad poslovnom prostorijom koja se nalazi u ulici "Ilir Konushevcí", parcela br. 7702/2 u površini od 69 m<sup>2</sup> u Priština. Ona je izjavila da je ona vlasnik poslovne prostorije te i da je ista zauzeta od strane neznatog lica. Poslovne prostorije su izgubljene kao posledica okolnosti u 1998/1999. godini te je datum gubitka 01. june 1999. godine.
2. Kako bi podržala svoj imovinski zahtev, ona je dostavila KAI sledeća dokumenta:
  - Sudsko poravnanje postignuto između G Đ (podnosioca zahteva) i preduzeća "Z L" koje je bio integralni deo glavnog saslušanja pred Opštinskim sudom u P C.nr.766/01 od dana 29. septembra 2006. godine, kojim je odlučeno da se prizna imovinsko pravo podnosioca zahteva (1/1) nad nepokretnom imovinom na parceli br. 7702/2 koja se nalazi u ulici "Ilir Konushevcí" u Prištini, u površini od of 0.00.69 ha, na neupisanu poslovnu prostoriju na parceli preduzeća 'Z L' iz Prištine.
  - Posedovni list br. 10011 od dana 11. aprila 2003. godine, izdat od strane Katastra za nepokretnu imovinu u Prištini.
  - Crtifikat o pravina nad nepokretnom imovinom UL. br. 71914059-11697, izdat od strane Katastarske kancelarije u P dana 26. oktobra 2007. godine, koji ustanavljava da je podnositelj zahteva vlasnik katastarske parcele 7702-2 u površini od 69 m<sup>2</sup> koja se nalazi u ulici "Ilir Konushevcí" u Prištini;
  - Lična karta podnosioca zahteva izdata od strane UNMIK-a dana 08. oktobra 2001. godine, pod brojem 1501415720.
3. Imovina u zahtevu upisana u predmetu KPA10234, je obaveštena dana 25. aprila 2008. godine i 17. avgusta 2010. godine, kada je ekipa KAI za obaveštenje otišla na mestu na kome se navodno nalazila poslovna prostorija i postavila znak koji je obaveštavao da je imovina pitanje imovinskog zahteva te i da zainteresovane stranke trebaju odgovoriti na imovinski zahtev u roku od 30. dana. Tokom posete, ekipa za obaveštenje je našla da je imovina u zahtevu zauzeta od strane E K, koji je izjavio da tvrdi svojinsko pravo nad poslovnom prostorijom.

4. Tužena strane, E K, se uključio u postupku dopisom od dana 25. aprila 2008. godine, gde je izjavio da on koristi poslovnu prostoriju, ali nije podneo nikakv odgovor ili dokumenat kako bi podržao njegove tvrdnje.
5. Ekipa za verifikaciju KAI je pozitivno verifikovala sudske poravnanje C.nr.766/01 od dana 29. septembra 2006. godine postignuto pred Opštinskim sudom u P i certifikat o pravima nad nepokretnom imovinom UL. br. 71914059-11697, izdat od strane Katastarske kancelarije u P dana 26. oktobra 2007. godine.
6. Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIKZ) je svojom odlukom KPCC/D/C/139/2011 od dana 07. decembra 2011. godine odlučila povodom zahteva i priznala podnosioca zahteva kao nosioca imovinskog prava nad poslovnim prostorijom u zahtevu i vratila istu u njenom posedu. Odluka je zasnovana na sudske poravnanje C. br. 766/01 od dana 29. septembra 2006. godine postignuto pred Opštinskim sudom u Pi. Na osnovu sudske poravnanja, G Đ je priznata kako nosilac imovinskog prava nad poslovnim prostorijom.
7. Dana 30. aprila 2012. godine, odluka KPCC/D/C/139/2011 od dana 07. decembra 2011. godine je uručena podnosiocu zahteva.
8. Dana 24. maja 2013. godine, Javno stambeno preduzeće je uložilo žalbu na odluku Komisije KPCC/D/C/139/2011 od dana 07. Decembra 2011. godine.
9. Podnositelj zahteva (tuženik) je primio žalbu dana 17. septembra 2013. godine dok je tužena strana (zainteresovana strana) E K, primila istu dana 18. septembra 2013. godine, ali oni nisu dostavili nikakav odgovor na žalbu.

**Pravno obrazloženje:**

**Pozicija stranaka:**

10. U žalbi je navedeno da je odluka na koju je uložena žalba doneta na osnovu pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog i proceduralnog prava, i predloženo je da se odluka Komisije preinači i da se ustanovi da poslovna prostorija koja se nalazi u Prištini, ulica "Lidhja e Prizrenit", u površini od 40 m<sup>2</sup> pripada žaliocu.
11. Ovo iz razloga što je na osnovu rešenja 08.nr.351-66 izdatog dana 26. maja 1976. godine od strane Sekretarijata za urbanizam, komunalne i stambene usluge u Prištini, pravni prethodnik J s p je imalo pravo da izgradi privremeni montažni objekat. Sa druge strane, na osnovu rešenja 08.nr.353-66 izdatog dana 14. juna 1977. godine od strane Sekretarijata za urbanizam, komunalne usluge i stanovanje u Prištini, bivšoj Samoupravnoj interesnoj zajednici je data dozvola za korišćenje ove prostorije.

**Prihvatljivost žalbe:**

12. Žalba je neprihvatljiva (član 13.3 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079) pošto žalilac nije bio stranka u prvostepenom postupku.
13. Ovo iz razloga što je na osnovu člana 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 o Rešavanju zahteva koji se donose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu zamenjena Zakonom br. 03/L-079 (u daljem tekstu Zakon br. 03/L-079), stranka može uložiti žalbu u vremenskom roku od trideset (30) dana od dana kada Kosovska agencija za imovinu obavesti stranke povodom odluke Komisije. Takođe u smislu člana 176 stav 1 i 177 stav 1 ZPP, predviđeno je da je žalba isključivo pravo stranaka u prvostepenom postupku..
14. Prema tome, član 10.1 (član 13.3 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079) glasi da je stranka u zahtevu i po pitanju zahteva “bilo koje lice osim podnosioca zahteva koje trenutno koristi ili tvrdi da ima prava na imovinu koja je predmet imovinskog zahteva, i/ili bilo koje drugo lice koje može da ima pravni interes u vezi sa imovinom koja je predmet zahteva [...]”, uz uslov da to lice obavesti Izvršni sekretarijat o svojoj nameri da učestvuje u administrativnom postupku u roku od trideset (30) dana od prijema obaveštenja od strane Izvršnog sekretarijata [...].”
15. Nesporno je to da žalilac nije bio stranka u postupku te i da nije učestvovao u prvostepenom postupku pred KIZK. Žalilac nije dostavio jasna, potpuna i zakonski valjana objašnjenja i pojašnjenja kao opravdavajući i odgovarajući razlog koji je smetao i onemogućio njegovo učešće u postupku kako bi se sada prihvatio kao stranka u postupku.
16. Sud primećuje da je obaveštenje valjano obavljenog. Ekipa KAI je postavila znak za informisanje na tri jezika – Albanskom, Srpskom i Engleskom na nepokretnoj imovini koja je bila predmet imovinskog zahteva.
17. Žalilac nije dostavio zakonski valjane, obrazložene i opravdane razloge kako bi obavestio KAI povodom njegove namere da učestvuje u postupku, što je on trebao da uradi. Dalje, žalilac kao pravno lice je bio obavezan, u okviru svojih aktivnosti i na osnovu svoje poslovne odgovornosti, da preduzme zakonski pravedne i pravne radnje kako bi se brinuo i poboljšao vrednosti J s p u svojstvu žalioca. Pošto nema opravdanja povodom toga zbog čega nije učestvovao u prvostepenom postupku pred KAI, ova činjenica ide na njegovu štetu.
18. Pošto je žalba nedozvoljena, Vrhovni sud ne treba odlučiti povodom zasnovanosti žalbe, naime odluke.
19. Iako su pitanja zasedanja i razmatranja bili navodi žalioca za prihvatanje imovinskog prava i vraćanje u njegov posed poslovnu prostoriju koja se nalazi u ulici “Lidhja e Prizrenit”, u površini od 40 m<sup>2</sup>, Sud nalazi da nema objektivnog i subjektivnog identiteta između žalbe i odluke na koju je uložena žalba. Ovo iz razloga što je imovinsko pravo podnosioca zahteva nad

katastarskom parcelom 7702-2, u površini od 69 m<sup>2</sup>, koja se nalazi u ulici "Ilir Konushevci" u Prištini, priznato odlukom na koju je uložena žalba.

20. Prema tome, žalba se treba odbaciti kao nedozvoljena (član 13.3 (b) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 i član 195.1 pod-stav (a) Zakona o parničnom postupku).

**Pravno obrazloženje:**

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

*Esma Ertezi, EULEX Predsedavajući sudija*

*Sylejman Nuredini, sudija*

*Willem Brouwer, EULEX sudija*

*Urs Nufer, EULEX zapisničar*